

VERGEET MIJN MOEDER NIET (FINANCIEEL DAGBLAD 23 maart 2008)

Ik kan het niet nalaten om te reageren op het artikel 'Ahold meeste topvrouwen, Philips minste', geplaatst op 16 februari 2008.

Dat mijn moeder Len Rempt een heel bijzonder mens is dringt steeds meer tot me door. Als jonge dochter stond ik daar niet bij stil: het was nu eenmaal zo.

Helaas blijkt de maatschappij vergeten te zijn welke, vooral voor een vrouw, bijzondere topposities zij heeft bekleed. Zelfs wetenschappelijk onderzoek - 'De Female Board Index 2007' van universitair docent financiële markten en toezicht Mijntje Lückerath-Rovers van de Rotterdamse Erasmus Universiteit - toont dit niet aan. Of heeft men verzuimd naar het verleden te kijken?

En waarom beweert juist Ahold, terecht blij met hun 'vrouwvriendelijke toppositie', dat ook zij in de jaren negentig nog geen vrouwen in de top hadden, terwijl mijn moeder van 1979 t/m 1992 commissaris bij Ahold is geweest?

Met ruim 13 jaar in functie, was dat niet zo kortstondig als de topvrouwen van vandaag de dag. Net als de mannen aangetrokken via haar netwerk en niet gerecruteerd via headhunters. Een rasechte Nederlandse en geen buitenlandse, in tegenstelling tot de vrouwen in Nederlandse topposities die uit het buitenland komen (60 procent)

Zij heeft zich altijd ingezet voor de emancipatie van vrouwen. Jaren geleden verzochtte ze: "Het lijkt erop dat we bij elke nieuwe generatie opnieuw kunnen beginnen met uit te leggen dat ook vrouwen recht hebben op een professionele carrière en dat ook vrouwen de top kunnen bereiken".

Heeft ze gelijk gehad?

Jacqueline Rempt